Satan se prikaže ne gori

15 Rečem Jaz: "Če ga hočeš videti in govoriti z njim, ga lahko pokličem semkaj, ti pa se lahko potem takoj prepričaš, ali se bo tukaj dobro počutil!"
16 Reče stotnik: "Če zares obstaja utelešeni Satan, potem naj se tukaj prikaže! "

152. Satan se prikaže na gori.

1 Ko stotnik to izgovori, se silno zabliska in strašno zagrmi, in Satan stoji v podobi velikana ves žareč pred stotnikom, udari z nogo tako divje ob tla, da se zatrese vsa gora, in spregovori stotniku: "Najbednejši skrunilec matere, kaj hočeš od mene!? Zakaj si me poklical na to višino, ki mi je tisočkrat bolj mučna kakor ves peklenski ogenj!?"
2 Reče stotnik, zelo močno razburjen zaradi vzdevka 'skrunilec matere': "Hej, sovražnik vseh ljudi in Boga samega, obvladaj se; kajti ti nimaš pravice, da bi sodil pred obličjem Boga, tvojega Gospoda! Če sem grešil v spanju v veliki omami svojih čutov, sem s tem škodoval samo sebi, nikakor pa tebi. Verjamem pa, da je Bog več kakor si ti, in On me ni še nikoli tako pozdravil kakor ti, bedni lažnivec! Res se je zgodilo, da sem enkrat spal s svojo materjo v svojem štirinajstem letu; toda k temu me je zapeljala mati. Preoblekla se je namreč v najbujnejšo Grkinjo, na svojem tako in tako še izjemno lepem obrazu je nosila fino grško krinko, prišla je k meni ponoči, mi odkrila vse svoje mogočne čare in si me poželela. Moja mati je bila tedaj stara komaj osemindvajset let; ko me je kot prvorojenca rodila, je štela komaj trinajst let in pol. Jaz sem bil v Rimu znan kot eden najlepših in najmikavnejših mladeničev; nič čudnega, da se je lastna mati vnela zame in se maskirala, da bi z mano uživala! Bednik! Če sem torej kot ognjevit Rimljan namesto z domnevno najbujnejšo in najmikavnejšo Grkinjo spal s svojo materjo, sem mar zaradi tega skrunilec matere? Ali moreš, slepi peklenski osel, kdaj zmerjati za morilca ali ubijalca nekoga, ki je padel s strehe in s svojim padcem na tla zadel nekega človeka in ga s tem ubil?! - Govori zdaj, ti stari peklenski osel!"
3 Govori Satan, ves besen zaradi stotnikovega zmerjanja: "Jaz gledam samo na dejanje, ne pa, kako je bilo storjeno; pri meni ni olajševalnih okoliščin, in kar zadeva mene, si obsojen, pripadaš peklu in ne boš ušel moji oblasti!"
4 Reče stotnik: "Tedaj poglej sem, stari, slepi peklenski osel! Kdo je Ta, ki stoji tukaj ob moji desni, ali Ga poznaš, ti Jezus iz Nazareta ni znan?"
5 Ko stotnik izgovori Moje ime, vrže to Satana z vso silo na tla, in ta zagrozi stotniku, naj nikoli več ne izgovori tega njemu najodvratnejšega imena. On pozna Nazarečana in ga preklinja, ker hoče Bogu iztrgati oblast in ne manjka več veliko, da bi postal gospodar nebes in vsega sveta!
6 Reče stotnik: "Slepi peklenski osel! Kar je od vekomaj bil, to je še zdaj in bo večno ostal; in samo On bo sodil mene in tebe, nikdar pa ti stari, hudobni, slepi in najneumnejši peklenski osel! Če si že tako zelo mogočno bitje, zakaj te je že samo

ime svetega Nazarečana tako podrlo, kakor da ne bi nikoli stal? Glej, kako lepo in prijetno je tukaj in kako dobro se imamo! Če ne bi bil tako strahovito neumna peklenska pošast, bi se lahko tudi tebi dobro godilo prav tako kakor nam! Spreobrni se in spoznaj v svojem srcu, če ga še sploh imaš, da je JEZUS GOSPOD NEBES IN ZEMLJE, pa boš gotovo postal enak nam!"
7 Tedaj se Satan zareži: "Si že spet moral izreči to meni najodvratnejše ime?! Če že ne znaš govoriti o ničemer boljšem, tedaj se vendar vsaj z opisom ogni izgovorjavi tega imena; kajti muči me bolj kot deset tisoč peklov v njihovem najhujšem pobesnelem ognju! Poleg tega sem jaz duh in moram to večno ostati zavoljo vašega zveličanja in se zato nikoli ne morem spreobrniti k vašemu Bogu in vašemu Gospodu! Jaz sem enkrat za vselej večno preklet, in zame ni nobenega odrešenja več!"
8 Reče stotnik: "Če bi mi to rekel kdo drug, bi mu verjel; toda tebi ne verjamem nič, razen da si resnično stari, neumni peklenski osel! Če bi se hotel spreobrniti, še predobro vem, da bi te Gospod sprejel skupaj z vsemi tvojimi privrženci vred; toda pri tebi gre samo za najtrdovratnejšo hudobijo, iz katere se sam nikoli ne boš hotel spreobrniti, ker ti je v nekakšno peklensko veselje, da lahko s svojo svobodno voljo kljubuješ Gospodu Bogu. Toda povem ti, da Gospod še zdaleč ni povsem zaprl Svojega srca pred teboj in te še zdaleč ni obsodil! Obrni se torej k Njemu in sprejel te bo in ti odpustil vse tvoje milijardokratne milijarde zločinov in grehov!
9 Pogan sem in v svoji mladosti sem molil naravo in rezbarije, narejene z rokami ljudi in porojene iz njihove domišljije; toda jaz kot slabotni, slepi človek iz mesa sem vendarle kmalu dojel, da sem na napačni poti, po kateri ne bom dosegel cilja.
10 Tebe pa je od prazačetka kot čistega duha ustvaril On, ki zdaj prebiva v srcu tega svetega Nazarečana, in kateremu sta očitno popolnoma podložna nebo in zemlja. Tebi je čisto spoznanje večne resnice lahko, medtem ko sem moral jaz dolgo tavati okrog v temi in megli; samo hoteti ti je treba in spet boš sedel v stari prasvetlobi. Zato se obrni na Gospoda, ki tukaj prečudežno telesno prebiva med nami, in z vsem, kar mi je z življenjem vred lastno in sveto, ti zagotavljam, da boš sprejet!”
11 Reče Satan: "Tega ne morem!"
12 Reče stotnik: "In zakaj ne?"
13 Zakriči Satan: "Ker tega nočem!"
14 Reče zdaj tudi stotnik z zelo razburjenim glasom: "Torej se v Jezusovem imenu poberi od tod; tako se mi gnusiš, da mi gre že na bruhanje! Torej si popolnoma samovoljno nepoboljšljiva peklenska pošast, in za zmeraj sem prenehal sočustvovati s teboj zaradi tvoje večne bolečine in - tvojega trpljenja. Gospod naj te sodi, ti stari peklenski osel!"

15 Po teh stotnikovih besedah je Satan strmoglavil na tla, kakor bi ga bila zadela strela in tako silno rjovel, kakor lačen lev; Jaz pa sem namignil angelu Rafaelu, naj se mu približa.
16 Tedaj je angel hitro stopil med stotnika in Satana in rekel: "Satan! Jaz, najneznatnejši služabnik GOSPODA JEZUSA JEHOVA SABAOTA, ti z nespremenljivo prisilo ukazujem, da se v trenutku pobereš s tega kraja in te pokrajine, kjer si s svojim hudobnim dihom dolgo zastrupljal živali In ljudi !"
17 Reče Satan, razkačen od jeze: "Kam naj grem?'"
18 Reče angel: "Tja, kjer te čakajo tvoji služabniki in te preklinjajo! Pojdi in izgini! Amen!"
19 Po teh angelovih besedah se je Satan dvignil kakor na vse strani plameneča krogla in med grmečim treskanjem z bliskovito naglico zbežal proti polnoči.
20 Angel pa je iztrgal s tal, na katerih je stal in ležal Satan, več kakor petdeset stotov težko skalo in jo s tolikšno silo zagnal prek gore v morje, da se je zaradi zračnega upora že v zraku razdrobila v najdrobnejši prah.
21 In vsi so se nadvse čudili takšni angelovi moči in stotnik je rekel: "Ha, to bi bil metalec kamenja! Ta bi zalegel več kakor deset rimskih legij! Sicer pa se Ti, o Gospod, zahvaljujem tudi za to razodetje; saj zdaj sem tako rekoč osebno spoznal tudi večnega sovražnika ljubezni, svetlobe, dobrote in resnice, in sem se hitro prepričal, kako in kaj je z njim. Tega ne poboljšata več ne večnost in ne ogenj!
22 Pri Bogu so sicer mogoče vse stvari; toda zdaj verjamem, da bo tudi Božji vsemogočnosti težko uspelo pripraviti tega duha do kesanja in pokore. Če mu bo ostala svobodna volja, se nikoli več ne bo spreobrnil, če mu pa ne bo ostala, bo prenehal obstajati in tedaj v vsej neskončnosti ne bo več Satana. Pripraviti ga z največjimi mukami in bolečinami, da bi se poboljšal, pa bi pomenilo s sitom zajemati vodo in jo zlivati v preluknjano posodo! Mislim, da bi bilo še najpametnejše, če bi ga zaprli za vse večne čase v kakšno ječo, in sicer brez bolečin; tako vsaj ne bi mogel več vplivati na ljudi!"
23 Rečem Jaz: "Prijatelj, to so zadeve, ki jih zdaj še ne moreš razumeti; nekoč pa ti bodo postale jasne! Tega seveda ni mogoče meriti z zemeljskim časom - marveč z merilom celotnega pratemeljnega osrednjega,sonca! Ko bo to nekoč prišlo do konca, tedaj tudi še zmeraj mogoče Satanovo spreobrnjenje ne bo več daleč; toda kje bosta že tedaj ta zemlja in to sonce?! Kajti telo, kakršno je pratemeljno osrednje sonce, potrebuje zate nedoumljivo dolgo časovno dobo, dokler vse v njem vklenjeno življenje, ki je navidez mrtva materija, ne bo do zadnjega praška prešlo v svobodno, duhovno življenje!

24 Toda, kot rečeno, tega še dolgo ne boš mogel razumeti! Tega zdaj ne razumejo niti angeli; toda kmalu bo prišel čas, ko o tem, kar sem ti zdaj povedal, ne boš prav nič več dvomil in boš verjel reči, o katerih se ti zdaj niti ne sanja! Vendar zdaj nič več o tem! Odpravite se, lepo počasi se bomo vrnili!"

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 2/152